

Universitätsbibliothek Paderborn

Historiae Ecclesiasticae Pars ...

Historiae Ecclesiasticae Pars Secvnda, Qva Continentvr Socratis Scolastici
Constantinopolitani lib. 7. Theodoriti Cyrensis episcopi lib. 5

Christopherson, John

[Köln], 1569

Quòd Ioanne tyranno è medio sublato, Theodosius Imperator
Valentinianu[m] Constantio & Placidia matertera sua prognatum
Imperatorem Romae renunciauit. Cap. XXIIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12704

SOCRAT. HISTOR.

momenti habuisse constabat. Nam Angelus Dei in habitu & forma pastoris, ducem itineris Aspari se præbuit, & per Stagnum Rauennæ adiacens (in ea namque ciuitate tyrannus commoratus, ducem Ardaburium tenuit) copias eius deduxit: qua via nemo vñquam iter fecisse commemoratur. Deus igitur qua transiri non poterat, transitum Aspari patefecit. Ille tum copiis per Stagnum cuius aqua diuina ope penitus exhausta fuit, traductis, portas ciuitatis, quas apertas offendit, ingressus, Tyrannum opprimit. Quo tempore etiam Imperator sanctissimus (cui ludos Circenses peragenti significatum est tyrannum è medio sublatum esse) suam exiñiam erga Deum pietatem perspicue declarauit. Sic enim populum affatur: relictis his oblectamentis, huc potius, si videtur, nos referamus: ad ecclesiam profecti, preces Deo, quibus illi pro tyranno ipsius manu occiso agamus gratias, piè fundamus. Quæ cum dixisset, non modò spectaculis finis impositus fuit, verum etiam omnes, illis neglectis, per medium circum vna voce gratiarum actionem pariter cum Imperatore decantantes iuerunt, rectaque ad Ecclesiam Dei contenderunt: ibique totum diem commorati sunt, & ciuitas vniuersa, instar vnius fuit ecclesiæ.

Quod Ioanne tyranno è medio sublato, Theodosius Imperator Valentinianū Constantio & Placidia matertera sua prognatum Imperatorem Romæ renunciavit.

CAP. XXIII.

Tyranno iam è medio sublato, Theodosius animo agitare cœpit, quem partium versus occidentem Imperatorem declararet: Erat ei Consobrinus nomine Valentinianus, admodum adolescentis, ex Placidia matertera sua natus, quæ filia fuit magni Theodosij Imperatoris, soror Augustorum, Arcadij & Honorij: Constantius autem, qui ab Honorio Imperator declaratus est, cumque illo ad exiguum tempus imperio functus, mortem obiit, pater Valentiniani fuit. Theodosius hunc suum Consobrinum Cæsarem renunciatum, ad partes occidentis misit, rerum administratione matri Placiðæ concredita. Postea dum ille ipse in Italiam iter facere maturabat, ut Consobrinum declararet Im-

ret Imperatorem suaque prudentia Italos, ne tyrannis facile obsecundarent coram erudiret, Thessalonicanam profectus, morbo, ne longius iret, praepeditus fuit. Per Helionem igitur patricium corona Imperatoria ad Consobrinum missa, ille ipse Constantinopolim reuertitur. Sed de his factis multa videmur commemorasse.

De Attico quomodo ecclesias rexerit, & quod Ioannis nomen ecclesiae tabulis fecit inscribi, tum autem mortem suam praescivit.

C. A. P. XXV.

Atticus Episcopus mirum quantum rebus ecclesiae dederit incrementi: quippe tum eas prudentia administravit, tum populum doctrina ad virtutem studiosè cohortatus est. Qui cum videret ecclesiam propterea diuissam esse, quod Ioannitæ extra illam conuentus agebant, præcepit, ut de Ioanne, sicut de aliis Episcopis mortuis solet, in precibus metio fieret. Nam ea ratiotie complures eorum ad ecclesiam reddituros sperauit. Porro ad dandum adeo propensus fuit, ut non modo pauperibus, qui in ipsius ecclesiis erant, diligenter prospiceret, verum etiam vicinis ciuitatis pecuniam mitteret, qua egentium leuaretur inopia. Nam Calliope ecclesiae Nicenæ presbytero misit trecentos aureos, simulq; literas dedit in hanc sententiam.

Calliope Atticus, in Domino salutem. Certior equidem factus sum, infinitos in vestra vrbe fame opprimi, piorumque egere eleemosyna. Cum infinitos dico, intelligo multitudinem, cuius certum numerum ostendere nequeo.

Quoniam igitur numerum pecuniæ ipse ab eo accepi, qui diuitias largè, & quasi plena manu, iis, qui eas probè administrant, suppeditat, vsuque venit, ut nonnulli egestate premantur, quo alij, qui opes habent, easque minimè istis largiuntur, penitus explorati sint, tu frater charissime, illos trecentos aureos à me accipe, eosq; in pauperes vti volueris impende. Velis autem in eos conferre, nō qui ventris causa quasi mercaturā per totū vitæ tempus mendicando exercet, sed qui mendicare erubescunt. Neq; in hac officii parte, vllā sectæ aut religionis cuiusquam rationem ducas, neq; porro respe-